

Arrest

nr. 339 978 van 22 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 2 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Palestijnse origine te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 2 mei 2024.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 7 februari 2025. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 16 april 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat die luidt:

"A. Feitenrelaas

U bent Palestijn van nationaliteit, afkomstig van Khan Younes in de Gazastrook. U bent soennitisch moslim van religie en Arabier van etnie. U bent ongehuwd.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U behaalde in 2019 uw bachelor in rechten aan de Islamitische Universiteit Gaza. Ondanks uw diploma kon u in Gaza echter geen passend werk vinden. U had te maken met discriminatie omdat u geen lid was van Hamas. Ook had u persoonlijke problemen met een lid van Hamas die uw zus lastigviel. Daarnaast leed u aan keelproblemen die in Gaza onbehandeld bleven. Door verkeerde medicatie die u voorgeschreven werd in het kader van uw keelprobleem ontwikkelde u ook een probleem met uw immuunsysteem, wat zich uitte als rug- en gewrichtspijn.

U besloot Gaza te verlaten omwille van de economische problemen, algemene veiligheid en de onderdrukking door Hamas. U vertrok uit Gaza op 28 september 2023 en reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland.

*U kwam aan in Griekenland in oktober 2023 en diende er een verzoek om internationale bescherming in. Aan u werd de **vluchtelingenstatus toegekend op 23 oktober 2023**. U ontving een **verblijfsvergunning (ADET) geldig van 23 oktober 2023 tot 22 oktober 2026**. Ook beschikte u over een **reisdocument geldig van 24 januari 2024 tot 23 januari 2029**.*

In Griekenland werd u geconfronteerd met slechte condities in het vluchtelingenkamp Mytilini, waar uw familielid Mohammed Ibrahim kwam te overlijden. Na uw vertrek uit het kamp trok u naar Athene, waar u 's nachts aangevallen werd. Hierop vertrok u, op aanraden van kennissen, naar Kreta, waar u in een gedeeld huis terecht kon.

U betaalde de huur voor een maand, maar na drie dagen kwam de politie het huis leeghalen. U werd op gewelddadige wijze gearresteerd en naar een andere locatie gebracht. Er werd hier een uitspraak gedaan en u ontving een verbod om terug te keren naar het huurhuis. U vertrok naar Herakleion.

U verbleef in een kraakpand aan het strand van Herakleion met een aantal andere personen. Op een avond werden jullie aangevallen door drie mannen die u probeerden weg te jagen. U raakte verwond van de slagen en door hete olie die op uw arm terecht kwam.

Na dit incident ging u naar de politie, maar zij namen uw klacht niet aan en weigerden u te woord te staan omdat u Palestijn was. U bezocht ook verschillende ziekenhuizen om uw arm te laten behandelen maar werd telkens weggestuurd.

Ook uw overige medische problemen verergerden in Griekenland. Uw keelproblemen bleven onbehandeld. Omdat u zelf medicatie aankocht zonder medische begeleiding verergerde ook het probleem met uw immuunsysteem waardoor u aan rug- en gewrichtspijn leed.

U vond werk in de olijvenpluk, maar werd uitgebuit. Eens werkte u 3 weken lang voor Pakistanen in de regio Khandia, maar in plaats van u te betalen bedreigden ze u en de andere arbeiders met messen en stuurden jullie weg.

U zocht hulp bij Helios en UNDB, maar zij konden u niet helpen.

U vertrok in maart 2024 naar Zweden om uw zus te bezoeken. Eind april 2024 reisde u door naar België.

U kwam in België aan op 1 mei 2024, en diende op 2 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest de onleefbare situatie in Palestina. In Griekenland vreest u op straat te belanden en geen opvolging te krijgen voor uw medische en psychologische problemen.

U bezocht in België een arts die u liet weten dat u een chirurgische verwijdering van uw amandelen behoefde. Deze vond plaats 22 augustus 2024. Ook krijgt u opvolging voor uw gewrichtspijnen en psychologische opvolging. Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor:

Uw Palestijnse paspoort; uw Palestijnse rijbewijs; uw geboortecertificaat (kopie); uw UNRWA family registration card (kopie); uw registratie van oversteek via de Rafah grensovergang (Tansiq); uw Griekse vluchtelingenpaspoort (kopie); uw Griekse verblijfsvergunning (kopie); attesten betreffende uw chirurgische ingreep in België; een aantal rapporten van uw psycholoog in België; uw bachelordiploma (kopie); een USB stick met daarop: screenshots van Whatsapp gesprekken waarin u op zoek bent naar werk, foto's van uw

verwondingen in Griekenland, foto's van geldoverschrijvingen die u ontving tijdens uw verblijf in Griekenland, foto's van uw huis in Gaza, foto's van uw verblijf op een strand in Griekenland, foto's van de situatie in het Griekse vluchtelingenkamp, uw Palestijnse identiteitsdocumenten, foto's van de geneesmiddelen die u kocht in Griekenland, foto's en een video die u nam in de rechtbank op Kreta; een USB stick met daarop: foto's van uw verwondingen in Griekenland, foto's van de tent waarin uw familie woont in Gaza, screenshots van een whatsapp gesprek met uw vriend, video's waarop de verwondingen aan uw hand te zien zijn in Griekenland, foto's van de situatie in het vluchtelingenkamp in Griekenland, een foto van uw gezicht; de envelop waarin uw originele paspoort werd gestuurd van Turkije naar Griekenland; een foto van u waarop u in bed ligt in Griekenland met verband om uw hoofd; een attest van het Rode Kruis betreffende littekens aan uw arm dd.15/11/2024; een attest van dakloosheid afgegeven door de gemeente Herakleion dd. 8 november 2023 (kopie); uw Palestijnse ID kaart (kopie); twee bevestigingen van uw afspraken met de psycholoog van het Rode Kruis dd.04/02/2025 en 07/02/2025; een mail ter bevestiging van uw inschrijving voor een integratiecursus in België; een loonbrief van Blackman in Gent (kopie); een schoolrapport van uw UNRWA school in Gaza (kopie); een arbeidsovereenkomst van CALITESS bv dd.22/12/2024 (kopie); een attest van onderdak van het Rode Kruis dd.12/07/2024; een voorschrift voor kinesitherapie dd.23/07/2024.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u per mail nog de volgende documenten over:

Drie attesten betreffende uw gewrichtspijnen; een screenshot van een conversatie met een vriendin in België; medische attesten van België en voorschriften uit Gaza; een afspraakbrief met de psycholoog van het Rode Kruis dd.07/03/2025; een Arabische vertaling van het gehoorverslag met daarop uw handgeschreven opmerkingen (eveneens in het Arabisch); een verslag van radiologisch onderzoek dd.18/02/2025; een attest van huisarts Dr. G. M. dd.02/03/2025.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u nog opmerkingen over betreffende de medicatie die u nam, het dakloosheidsdocument, uw gezondheidstoestand, uw zorgbehoeftes, de psychologische impact van uw verwondingen, een racistisch incident dat u onderging in Griekenland, uw sociale omkadering in België, uw problemen met Hamas, uw werk in België, geld dat u ontving tijdens uw verblijf in Griekenland en uw verwondingen in Griekenland.

B. Motivering

U maakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) géén procedurele noden kenbaar ("beoordeling bijzondere procedurele noden" dd.23/07/2024). Evenwel gaf u aan tijdens het persoonlijk onderhoud aan een moeilijke mentale toestand te lijden vanwege de situatie in Gaza en de gebeurtenissen in Griekenland, waarvoor u psychologisch opgevolgd wordt (CGVS p.3-4). U werd erop gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig. Er werd tweemaal gepauzeerd, u heeft niet om extra pauzes gevraagd (CGVS p. 10, 20). Uw verklaring bij aanvang van het onderhoud stress te hebben en niet goed geslapen te hebben wijst niet op een bijzondere procedurele nood, er kan immers vanuit gegaan worden dat elk onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming gepaard gaat met enige vorm van stress (CGVS, p. 2). Doorheen het onderhoud bleek u in staat om coherent en uitgebreid op de vragen te antwoorden. Uw advocaat was bijna het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig en maakte geen opmerkingen betreffende het verloop van het onderhoud (CGVS p.21-22).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw eigen verklaringen, de EURODAC hit en het antwoorddocument uit Griekenland, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve

en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in

Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en

beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

1.1 Problemen waarmee u geconfronteerd werd voordat u internationale bescherming werd toegekend.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk erbarmelijke omstandigheden in het opvangcentrum en een gebrek aan medische en psychologische verzorging met het overlijden van uw verwant Mohammed Ibrahim al Shaer als gevolg (CGVS p.14-15), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. U was immers in het bezit van de nodige documenten om toegang te hebben tot gezondheidszorg en sociale zekerheid. Het is niet aannemelijk dat deze u systematisch ontzegd zou worden (zie infra).

1.2 Problemen met personen en autoriteiten in Griekenland na het verkrijgen van uw internationale beschermingsstatus.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden, namelijk een aanval van een aantal Albanezen op uw kraakpand waarbij u verwond raakte aan uw hand, en een aanvaring met de daar aanwezige autoriteiten, namelijk een arrestatie van uzelf en de andere bewoners van het kraakpand waar u verbleef waarbij u mishandeld en onheus behandeld werd, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden.

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

U legt meerdere foto's en video's neer van uw verwonde hand, alsook een medisch document dat staft dat u momenteel littekens hebt aan uw hand conform uw verklaarde verwondingen. Hieruit kan echter niets worden afgeleid betreffende de oorzaak of omstandigheden van de opgelopen verwondingen. U verklaart dat u naar een politiebureau ging en probeerde aangifte te doen van het voorval, maar door de politie werd afgewimpeld (CGVS p.18). Dat u van een dergelijk voorval, waaraan u zulke zichtbare verwondingen overhield, geen aangifte kon doen is niet aannemelijk. Echter ook indien uw verklaringen in deze waarachtig zijn, was het in de eerste plaats aangewezen om bij een ander politiekantoor of een hogere autoriteit uw behandeling aan te klagen. U heeft dit niet geprobeerd.

U legt een foto en een video van een wachtruimte neer. Op de video is te zien hoe een man een Palestijnse vlag omhoog houdt in een wachtruimte, waar ook een aantal andere personen op bankjes zitten. U verklaart dat het gaat om de rechtbank waar u werd vastgehouden na uw arrestatie (CGVS p.17). Uit de foto en video kan eveneens niets worden afgeleid wat betreft de context waarin zij werden genomen, de aard van de plek waar u was, de reden dat u daar was of de behandeling die u daar zou hebben gekregen. Het is opmerkelijk dat u gearresteerd werd, dat er foto's en vingerafdrukken werden genomen maar dat u geen enkel document kunt voorleggen dat betrekking heeft tot het proces dat u daar doorliep.

1.3 Moeilijkheden met betrekking tot werk en huisvesting.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg en huisvesting, moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

U ontving op 23 oktober 2023 de vluchtelingenstatus in Griekenland. U vertrok eind maart 2024 naar Zweden. U bent derhalve minder dan vijf maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven vooraleer u vertrok. Een dergelijk kort verblijf wijst niet op een oprechte poging om uw rechten te doen gelden en een leven op te bouwen in Griekenland.

U verklaart dat u in het zwart gewerkt hebt maar geen of slechts zeer weinig betaling ontving (CGVS p.21). U legt geen bewijs voor dat u op enig moment bij de Griekse autoriteiten, politie of ombudsman, uw behandeling hebt aangeklaagd of betaling hebt opgeëist. U zou ook geprobeerd hebben om via HELIOS en UNDB legaal werk te vinden (CGVS p.21). Uw neergelegde documenten bevatten Whatsapp conversaties, waarin u om werk vraagt maar geen antwoord krijgt. Hierin moet opgemerkt worden dat hoewel HELIOS een organisatie is die, tot december 2024, migranten in Griekenland ondersteunde via diverse initiatieven om integratie te bevorderen waaronder ondersteuning om drempels tot de arbeidsmarkt te verlagen, het geenszins een arbeidskantoor was. Het viel niet in hun mandaat om werk te vinden voor vluchtelingen (zie <https://greece.iom.int/hellenicintegration-support-beneficiaries-international-protection-and-temporary-protection-helios>, blauwe map AD). U legt ook screenshots neer van gesprekken met "Program ReA", "werk" en

“werkkantoor”. Ten eerste kunnen deze stukken niet gelden als objectieve bewijzen van uw pogingen om werk te vinden, daar het niet vaststaat aan wie u deze berichten stuurde, wat de context van de berichten is en de beelden zelf bewerkt kunnen zijn. Daarnaast vermeldt u in uw gesprek met “werk” (stuk 8c AD) dat u al eerder in een fabriek werkte en stopte om gezondheidsredenen, maar u ondertussen beter voelde. Deze berichten dateren van voor 26 januari 2024. U zou op dat moment reeds uw AFM en ID hebben. Waarom er voor illegaal werk zou worden gevraagd om een AFM voor te leggen is onduidelijk. Dit bericht wijst er dus eerder op dat u reeds legaal werk had gevonden in een fabriek. Bovendien is de datum van de laatste berichten in alle gesprekken 19 april 2024, wanneer u zich al in Zweden bevond. Dat het gaat om waarachtige pogingen om werk te zoeken in Griekenland is dus niet geloofwaardig.

U was in het bezit van een attest van dakloosheid. Dit had u aangevraagd en verkregen omdat u het nodig had om uw ADET te bekomen (CGVS p.19-20). Het document dateert van november 2023, dus zeer kort nadat aan u de internationale bescherming werd toegekend. Het document betreft dus een momentopname, waaruit kan worden opgemaakt dat u op het moment van aanvraag dakloos was of slechts over een ongeschikte verblijfplaats beschikte, maar er kan niets geconcludeerd worden over uw verdere verblijfsmodaliteiten in Griekenland. U verklaart ook dat dit document louter was om uw ADET te bekomen, en dat er een ander type dakloosheidsattest was waarmee u in aanmerking zou komen voor (financiële) hulpverlening (CGVS p.20). Aldus objectieve landeninformatie hebben dakloze personen, wier dakloosheid of verblijf in ongeschikte accommodatie is geregistreerd bij de sociale dienst van de gemeente, recht op een gegarandeerd minimum income van 200 euro per maand (zie <https://opeka.gr/elachisto-engyimeno-eisodima/> (machine vertaling); <https://asylumineurope.org/reports/country/greece/content-international-protection/social-welfare/>). Gezien uw profiel als universitair geschoolde in de rechten, het feit dat u in staat was al uw Griekse documenten te bekomen en daarvoor de hulp van een advocaat had ingeschakeld (CGVS p.20) en het feit dat u minder dan een maand na toekenning van de vluchtelingenstatus reeds in staat was dit attest te bekomen, is het niet geloofwaardig dat u met dit document niet probeerde aanspraak te maken op de hulp waarop u recht had. Uit niets blijkt dat hiervoor een ander document nodig was dan hetgeen u voorlegt, gezien er op de website van de Griekse overheid louter gesproken wordt van een registratieplicht bij de gemeente of een verblijf in een opvangfaciliteit van de overheid.

2 Uw mentale en fysieke gezondheidsproblemen zijn niet van dien aard dat een terugkeer naar Griekenland voor u niet mogelijk is.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale en fysieke gezondheidstoestand, doet géén afbreuk aan bovenstaande, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Bovendien moet opgemerkt worden dat u, bij uw intake in Griekenland, expliciet gevraagd werd of u medische problemen had, waarop u ontkennend antwoordde. U werd ook gevraagd of u medische behandeling ontving, waarop u eveneens ontkennend antwoordde (“Aanvraag derde landen” dd.14/03/2025, vragen 67-68 : “OXI” = “NEE”). Dit doet af aan de ernst van de door u verklaarde gezondheidsproblemen waaraan u geleden zou hebben aan het begin van uw verblijf in Griekenland.

2.1 Uw keelproblemen.

U zou in Gaza reeds problemen hebben gehad aan uw keel, waarvoor u niet correct behandeld werd. Ook in Griekenland had u last van keelontstekingen welke onbehandeld bleven (CGVS p.11-12). In België werd geconstateerd dat uw amandelen ontstoken waren en werd een operatie ingepland voor u, welke op 22 augustus 2024 plaatsvond getuige uw documenten. U bent postoperatief opgevolgd maar hebt momenteel geen last meer van dit probleem en wordt er ook niet langer voor behandeld (CGVS p.12-13).

2.2 Uw immunologisch probleem.

U verklaart dat u problemen heeft met uw immuunsysteem. Dit werd reeds in Gaza vastgesteld en zou het resultaat zijn van verkeerde medicatie (CGVS p.12). Het probleem uitte zich in rugklachten, gewrichtspijnen en het feit dat u snel ziek zou worden (CGVS p.12-13). U legt geen bewijs voor van het bestaan van dit probleem, en bent hiervoor niet in behandeling (CGVS p.13).

2.3 Uw gewrichtspijnen.

U verklaart te lijden aan gewrichtspijnen die het gevolg zijn van een immunologisch probleem. Hoewel het probleem met uw immuunsysteem niet geattesteerd is, legt u wel medische attesten voor die erop wijzen dat u lijdt aan reumatologische klachten alsook scoliose in uw rug. Zij wijzen er ook op dat er voor u kinesitherapie werd voorgeschreven. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u geen behandeling te krijgen voor deze problematiek en enkel pijnmedicatie te nemen om met de pijn om te gaan (CGVS p.12-13). Er kan aldus niet worden gesteld dat u momenteel voor deze problematiek een complexe en regelmatige opvolging vereist. Ook is het niet aannemelijk dat u de opgelegde behandeling, namelijk kinesitherapie en pijnmedicatie, in Griekenland niet zou kunnen krijgen.

2.4 Uw psychologische problematiek.

U legt een aantal psychologische rapporten voor van D'Ici et D'Ailleurs, waar u in behandeling bent sinds juni 2024. Zij staven dat u bij hen regelmatige opvolging krijgt en stellen dat u lijdt aan angsten en symptomen van PTSS. U verklaart zelf twee keer per maand afspraken te hebben bij uw psycholoog en hen te spreken over de situatie in Gaza alsook zaken die u meemaakte onderweg en in Griekenland (CGVS p.14). Hoewel het CGVS niet betwist dat u door de huidige situatie in Gaza alsook moeilijkheden gedurende uw migratieparcours mentale stress ervaart, kan niet gesteld worden dat uw problematiek complexe en regelmatige opvolging vereist. De bevindingen van uw psycholoog zijn immers louter gebaseerd op uw eigen verklaringen, en niet op objectieve bevindingen. U ontvangt geen complexe behandeling, maar spreekt op regelmatige basis met een psycholoog. Uit niets blijkt dat dergelijke zorg in Griekenland niet toegankelijk zou zijn voor u.

2.5 De brandwonden aan uw arm.

U verklaart in Griekenland het slachtoffer te zijn geweest van een gewelddadig incident waarbij hete olie op uw arm terecht kwam (CGVS p.19).

U kreeg de zorg niet die u nodig had in de ziekenhuizen die u bezocht, dus nam u contact op met een vriend op Kreta die u in contact bracht met een Palestijnse apotheker (CGVS p.7). Hij liet u weten welke medicatie u moest kopen, wat u vervolgens deed. Momenteel lijdt u geen fysieke klachten meer aan uw arm vanwege deze problematiek.

Het CGVS benadrukt dat de Griekse verblijfsvergunning die u afgeleverd werd nog steeds geldig is, zoals hierboven reeds besproken. U verklaarde zelf ook over een AMKA te beschikken. Daar u over de nodige documenten beschikt, is de grootste administratieve drempel die uw toegang tot medische hulpverlening zou bemoeilijken reeds overwonnen. Er kan dan ook redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat u in Griekenland toegang zou hebben tot medische hulpverlening indien nodig. Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat u, ook zonder AMKA, zich kosteloos tot een openbaar ziekenhuis kunt wenden (zie 1.3).

U verklaarde meermaals in Griekenland naar ziekenhuizen gegaan te zijn en weggestuurd zonder verzorging (CGVS p.7; p.21). Dit blijven blote beweringen, aangezien u geen enkel document voorlegt dat uw bezoeken aan eender welk ziekenhuis kan staven. U legt een video voor waarop te zien is dat u van een Grieks gebouw wegloopt en de verbrandingen op uw hand toont (zie stuk 16b AD). U verklaart dat het een ziekenhuis op Kreta betreft waar ze u niet behandelden omdat ze "niet bevoegd" waren (CGVS p.7). U zou uiteindelijk op een spoedafdeling terecht zijn gekomen en een afspraak gekregen hebben voor meer dan een maand later (CGVS p.7). Ook hier legt u echter geen bewijzen van neer. Het is dus niet duidelijk waarom u hulpverlening ontzegd zou zijn, indien dit daadwerkelijk het geval was. U hebt geen overige pogingen gedaan om uw rechten te doen gelden en heeft zich nooit tot een ziekenhuis gewend met uw AMKA (CGVS p.20-21).

Het is bovendien opmerkelijk dat u, indien u werkelijk aan acute gezondheidsproblemen leed die u dwongen om Griekenland te verlaten, eerst een maand in Zweden doorbracht, en pas bij aankomst in België medische hulp inriep (CGVS p.12).

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

3. U beschikt over de nodige documenten in Griekenland.

3.1 Het al dan niet beschikken over een gedrukte verblijfsvergunning is geen voorwaarde om tot een niet ontvankelijkheidsbeslissing over te gaan.

U legt een kopie neer van uw Griekse ADET en reisdocument. De originelen legt u niet voor.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest of vernietigt, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

3.2 U beschikt over een sociale zekerheidsnummer (AMKA).

U verklaart dat u nodige stappen doorliep om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Met betrekking tot het AMKA merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary

protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 22 oktober 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; **Country Report: Greece. Update 2022**", blz. 250-251).

3.3 U beschikt over een fiscaal registratienummer (AFM).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 22 oktober 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

3.4 U beschikt over een Grieks reisdocument.

Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

Daar uw reisdocument op 24 januari 2024 werd uitgegeven blijkt tevens dat u in die periode in staat was om de bovenstaande procedure persoonlijk te doorlopen.

4 U bent voldoende zelfredzaam

Uit uw traject in Europa alsook uit uw omstandigheden in België blijkt een hoge mate van zelfredzaamheid. U vertrok vanuit Griekenland per vliegtuig naar Zweden, waar uw zus woont. In Griekenland werd u financieel ondersteund door haar, door verdere familie en door vrienden in Griekenland (CGVS p.22). Er is geen reden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Griekenland de hulp van uw netwerk niet zou kunnen inroepen.

Ook bleek u in Griekenland in staat om alle nodige procedures te doorlopen om uw documenten te verkrijgen, namelijk uw ADET, uw reisdocument, uw AMKA en een attest van dakloosheid. Ook dit wijst op een hoge mate van zelfredzaamheid, daar u in staat bleek om de nodige administratieve procedures te doorlopen.

Zoals hierboven reeds besproken ontvangt u momenteel geen complexe en regelmatige behandeling voor een fysiek probleem. U slikt pijnstillers om met uw reuma om te gaan, waarvan redelijkerwijze kan worden uitgegaan dat deze in Griekenland ook voorhanden zouden zijn. U blijkt in staat om in België fulltime te werken als logistiek medewerker. U verklaart dat u voordien een meer fysieke job had bij DPD, waar u ontslagen werd omdat u niet in staat was om zware pakketten te tillen (CGVS p.13). Echter is ook uw nieuwe job fysiek inspannend, en blijkt uit niets dat u in Griekenland gedwongen zou worden om werk uit te voeren waartoe u fysiek niet in staat bent.

Wel ontvangt u regelmatige opvolging van een psycholoog. U hebt echter geen diagnose welke gestoeld is op objectieve bevindingen en waar een complexe behandeling voor voorzien is. U ziet uw psycholoog twee keer per maand, waardoor niet gesteld kan worden dat de behandeling van zo'n aard is dat u zonder de behandeling niet kunt functioneren. Zoals supra reeds besproken blijkt uit niets dat een soortgelijke behandeling als die u ontvangt, namelijk gesprekken met een psycholoog, in Griekenland niet voorhanden is.

Ook werkt u in het Engels, een taal die u voldoende spreekt, waaruit opnieuw blijkt dat u beschikt over competenties die uw zelfredzaamheid in Griekenland verhogen.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

- Uw Palestijnse paspoort, rijbewijs, geboorteakte en ID staven louter uw verklaarde nationaliteit en afkomst, welke in deze beslissing niet worden betwist.
- Uw UNRWA family registration card en schoolrapport staven louter uw verklaarde registratie en steun door UNRWA, welke in deze beslissing niet worden betwist.
- De kopieën van uw Griekse reisdocument en verblijfsvergunning staven het feit dat u internationale bescherming niet in Griekenland.
- Uw Bachelordiploma staft uw verklaarde scholing in Gaza, wat in deze beslissing niet wordt betwist.
- De attesten met betrekking tot de chirurgische ingreep die u onderging ten behoeve van uw keel staven uw verklaring deze operatie ondergaan te hebben, wat niet wordt betwist. Echter verklaart u, zoals supra reeds besproken, hiervan geen actuele problemen te ondervinden en wijzen de voorgelegde attesten niet op actuele medische noden.
- De attesten met betrekking tot uw psychologische opvolging staven dat u in België regelmatige afspraken heeft met een psycholoog van "D'Ici et D'Ailleurs". Uit de documenten blijkt dat u sinds in ieder geval juli 2024 tot in ieder geval februari 2025 bij deze praktijk in behandeling was/bent. Hoewel het CGVS onderkent dat de huidige situatie in Gaza alsook moeilijkheden die u hebt ervaren op uw reisweg een impact kunnen hebben op uw mentale welbevinden, kan er niet gesteld worden dat iedere nood aan psychologische opvolging een verzoeker blootstelt aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in Griekenland. Hiervoor is het noodzakelijk om in concreto en persoonlijk te motiveren dat 1) de verzoeker nood heeft aan complexe en regelmatige behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en 2) dat een (tijdelijke) onderbreking van deze zorg een nefaste invloed zal hebben op de zelfredzaamheid van de verzoeker om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Waar uw psycholoog stelt dat u opgevolgd wordt vanwege symptomen van PTSS en u in een staat van angst en depressie verkeert, zijn dit slechts bevindingen op basis van uw verklaarde symptomen. De rapporten geven niet aan welke, indien enige, objectieve onderzoeken zijn uitgevoerd noch stellen ze een diagnose of behandelingstraject voor. Dit rapport geeft ook geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. Het vermeldt dat een "specifieke aandacht" noodzakelijk is en dat een terugkeer naar Griekenland een risico zou inhouden voor uw mentale en fysieke gezondheid, maar biedt geen concretisering van die claim.
- Het attest van huisarts dr. G. M. biedt eveneens geen concrete informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische en medische follow-up die u behoeft. Hij herhaalt de verklaarde problematiek die geattesteerd werd door uw overige documenten en voegt toe dat een terugkeer naar Griekenland een verslechtering van uw situatie zou inhouden vanwege "agressies met verwondingen".

Opnieuw is deze bevinding louter gestoeld op uw verklaring en bevat het attest geen enkele objectieve bevinding die deze claim zou concretiseren.

- De foto's en video's met betrekking tot de verwondingen aan uw hand, alsook het attest van het Rode Kruis waarin wordt geattesteerd dat u littekens op uw arm heeft conform uw claim brandwonden te hebben opgelopen, staven uw verklaarde verwondingen aan uw arm. Echter kan hieruit niets worden afgeleid wat betreft de context waarin u de verwondingen opliep of uw verklaringen dat u hiervoor geen medische zorg kon krijgen.
- De foto's van medicatie die u aangeraden werd in Griekenland betreffen foto's van verpakkingen van medicijnen, zonder enige context. Zij kunnen geenszins beschouwd worden als bewijs dat u in Griekenland niet de nodige medische zorg kon ontvangen. Uit uw verklaringen blijkt echter ook dat dit medicijnen waren die u in Griekenland bij een apotheek kon kopen.
- De attesten met betrekking tot uw reuma en scoliose staven uw verklaring te lijden aan gewrichtspijnen. Uit de attesten kan echter niet geconcludeerd worden dat hiervoor een complexe en regelmatige behandeling voorzien is. De enige voorgestelde behandeling zijn achttien sessies kinesitherapie. Zelf geeft u aan dat u geen behandeling ontvangt, en pijnmedicatie neemt om ermee te kunnen omgaan. Ondertussen werkt u echter als logistiek medewerker, wat erop wijst dat u ook met minimale behandeling van dit probleem in staat bent te functioneren. Bovendien blijkt uit niets dat de voorgestelde behandelingen, kinesitherapie en pijnmedicatie, in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.
- Wat betreft de foto's en video's die u voorlegt van uzelf in Griekenland moet vooreerst worden opgemerkt dat aan privé beeldmateriaal slechts beperkte bewijswaarde kan worden toegekend gezien het mogelijk is deze te bewerken of ensceneren. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat u langdurig in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie hebt geleefd door nalatigheid van de Griekse overheid. De foto's van de situatie in het Griekse kamp hebben slechts betrekking tot de situatie voorafgaand aan de toekenning van internationale bescherming.
- De foto's van de situatie in Gaza hebben betrekking tot de algemene situatie in Gaza, welke niet wordt betwist.
- De Tansiq (registratie van doorgang via Rafah) staft uw verklaarde vertrek uit Gaza, welke niet wordt betwist
- De bonnetjes van overschrijvingen die u ontving tijdens uw verblijf in Griekenland staven uw verklaring dat u financiële steun ontving uit het buitenland. Dit wordt niet betwist.
- De screenshots van Whatsappgesprekken waarin u werk probeerde te zoeken werden onder punt 1.2 reeds besproken.
- Het attest van de gemeente Herakleion waarvan u verklaart dat het een attest van dakloosheid betreft staft het feit dat u in november 2023 dakloos was of een onderkomen had dat niet voldeed aan bepaalde minimumnormen gesteld door de Griekse overheid. Echter toont het ook aan dat u in staat was om de nodige administratieve procedures te doorlopen om een dergelijk document te bekomen, en geeft het document u bepaalde rechten wat betreft financiële bijstand. Bovendien attesteert het document uw situatie in november 2023, dus vlak nadat aan u de internationale bescherming werd toegekend.
- Uw mail om zich te registreren voor een integratiecursus, uw contact met een Belgische vriendin, uw werkcontract bij Blackman in Gent en uw arbeidsovereenkomst van AGO staven uw verklaringen dat u in België tracht te integreren, een netwerk uitbouwt en werkt. Dit wordt niet betwist, maar kan niet gelden als grond voor het toekennen van internationale bescherming.

De opmerkingen die u overmaakte betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.

U maakte tussen 12 februari en 25 februari 2025 opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud. Er moet op gewezen worden dat deze bedoeld zijn om inhoudelijke- of vormelijke fouten die in het verslag voorkomen te kunnen corrigeren. U geeft twee correcties aan: namelijk dat de apotheeker op Kreta de medicatie niet gratis gaf en dat u bij DPD in Gent niet werd geslagen. Hiervan is nota genomen. Uw verdere opmerkingen betreffen uitbreidingen op uw verklaringen raken niet aan de inhoud ervan, en zijn aldus niet in staat om de analyse van uw dossier te wijzigen.

U maakte een Arabische vertaling van uw persoonlijk onderhoud over met handgeschreven opmerkingen. Opmerkingen op het persoonlijk onderhoud moeten echter altijd in het Nederlands aan het CGVS worden overgemaakt. Opmerkingen die in een andere taal dan het Nederlands worden overgemaakt kunnen niet worden aangenomen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland, en u dus niet teruggeleid mag worden naar uw land van herkomst.”

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen (hierna: ‘Vluchtelingenverdrag’), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: ‘Handvest’), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna: ‘EVRM’), van artikel 33 van de Richtlijn 2013/32/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna ‘Procedurerichtlijn’), van artikel 20, 3 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna ‘Kwalificatierichtlijn’), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, §5, 48/9 en 57/6, § 3, lid 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: ‘Vreemdelingenwet’), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald de onderzoeks-en zorgvuldigheidsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting over het wettelijk kader en de rechtspraak van het Hof van Justitie gaat verzoeker in op zijn kwetsbaarheid en bijzondere procedurele noden. Hij betoogt dat hij heeft aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zowel op medisch als psychologisch vlak leed en dat hij psychisch zeer kwetsbaar is als gevolg van de traumatische gebeurtenissen die hij in Griekenland heeft meegemaakt en van de aanhoudende zorgen over de situatie in Gaza. Hij betoogt dat hij een bijzondere kwetsbaarheid vertoont die niet alleen voortvloeit uit zijn persoonlijke ervaringen maar dat dit ook versterkt wordt door de huidige situatie in Palestina en dat het CGVS hiervan op de hoogte werd gebracht. Verzoeker wijst vervolgens op talrijke rapporten van organisaties die gespecialiseerd zijn in geestelijke gezondheidszorg en de psychologische begeleiding van mensen in ballingschap, waaronder Ulysse waardoor volgens verzoeker het objectief vaststaat dat Palestijnen diep lijden onder de situatie in Gaza. Verzoeker stelt dat dit collectieve lijden niet kan worden genegeerd en dat zowel uit de notities van het persoonlijk onderhoud als de motivering van de bestreden beslissing een gebrek aan voorzichtigheid en zorgvuldigheid van de commissaris-generaal blijkt, die absoluut geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid. Verzoeker citeert vervolgens uit een arrest van de Raad van 16 januari 2025 en stelt dat de feiten van het aangehaalde arrest sterk vergelijkbaar zijn met die van hem en dat zijn psychologische kwetsbaarheid moet erkend worden.

Hij wijst er verder op dat zowel uit zijn verklaringen als uit zijn medisch dossier blijkt dat hij ook medisch kwetsbaar is. Hij stelt dat kennelijk geen rekening werd gehouden met de bijzondere procedurele noden die hij kenbaar heeft gemaakt in strijd met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en meent dat gezien dit alles het onmiskenbaar is dat hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de situatie van personen die van internationale bescherming genieten in Griekenland. Hij betoogt dat actuele en betrouwbare bronnen aantonen dat de hun situatie uiterst zorgwekkend is en gaat vervolgens in op de algemene leefomstandigheden die volgens verzoeker worden gekenmerkt door extreme onzekerheid. De beschikbare hulpvoorzieningen zijn niet alleen ontoereikend, maar de abrupte stopzetting ervan onmiddellijk na de erkenning van de vluchtelingenstatus dompelt deze personen in absolute armoede. Bij gebrek aan passende begeleiding worden zij uit de opvangcentra gezet zonder huisvesting, zonder werk en zonder enig inkomen, waardoor ze aan hun lot worden overgelaten in een land dat hen systematisch de toegang ontzegt tot essentiële voorzieningen. Onder verwijzing naar het AIDA rapport van juni 2024; een OSAR bericht van september 2023, een verslag van RSA van maart 2024 en van Equal Rights Beyond Borders van november 2024 betoogt verzoeker dat de situatie van extreme armoede waarin vluchtelingen in Griekenland zich bevinden, deels wordt veroorzaakt door de problemen bij de afgifte van essentiële administratieve documenten, met name de ADET en de AMKA, welke onmisbaar zijn om toegang te krijgen tot fundamentele rechten zoals werk, sociale zekerheid en financiële hulp. Hij stelt dat de aanzienlijke vertragingen bij de afgifte van de ADET en desastreuze impact heeft op erkende vluchtelingen. Voor velen die zo snel mogelijk Kos willen verlaten maakt het ontbreken van een geldige ADET hun vertrek onmogelijk waardoor zij in een toestand van gedwongen immobiliteit gedwongen worden op het eiland. De discrepantie tussen de wettelijke vereisten en de administratieve wachttijden maakt elke kans op zelfstandigheid voor vluchtelingen onmogelijk en drijft hen in directe armoede. Verzoeker meent dat meerdere onafhankelijke rapporten en juridische analyses bevestigen dat Griekenland structureel tekortschiet in de naleving van zijn verplichtingen tegenover erkende vluchtelingen. Wat betreft de beoordeling van verzoekers problemen voor hij als vluchteling erkend werd in Griekenland betoogt verzoeker dat hij onder onmenselijke omstandigheden in een centrum ondergebracht en de zorg niet kon die nodig was voor zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid. Niet in de laatste plaats zag verzoeker een verwant voor zijn ogen sterven als gevolg van tekortkomingen in het Griekse opvangsysteem en een gebrek aan gezondheidszorg, ondanks herhaalde verzoeken van hem, de eiser en andere mensen in het centrum. Deze feiten worden niet betwist maar wel gebagatelliseerd door het CGVS, zo meent verzoeker en hadden noodzakelijkerwijs een aanzienlijke invloed op hem. Zij maken deel uit van de cumulatieve elementen die verzoeker ertoe hebben gebracht zijn vertrouwen in de Griekse autoriteiten te verliezen en die ook zijn psychologische situatie hebben verzwakt.

Vervolgens gaat verzoeker in op het racisme en de intolerantie in Griekenland ten opzichte van vluchtelingen. Hij betoogt dat de politie zich bezighoudt met racial profiling en dat vluchtelingen er in angst leven voor discriminerende identiteitscontroles. Hij verwijst naar een artikel op de website van Glocal Roots en het Verslag Feitenonderzoek en stelt dat dergelijke praktijken ook worden gerapporteerd op het eiland Kos. Verzoeker meent dat het structurele racisme een bewuste beleidsstrategie is die tot doel heeft de vestiging van vluchtelingen te belemmeren. Hij voert aan dat hij het slachtoffer is geweest van gewelddaden in Griekenland en dat zijn verklaringen hierover gedetailleerd waren en getuigen van een echt ervaringsgevoel en wijst erop dat zijn verklaringen werden bevestigd door verschillende bewijsstukken, waaronder foto's en documenten met betrekking tot de aanval op het strand.

Wat betreft de toegang tot huisvesting stelt verzoeker dat hij grote moeilijkheden ondervond bij het vinden van huisvesting en verwijst opnieuw naar een rapport van Glocal Roots van februari 2025. Zowel als RSA als het Nederlandse Verslag feitenonderzoek statushouders in Griekenland stellen dat de huisvestingssituatie wordt gekenmerkt door een gebrek aan noodopvang, strikte administratieve criteria en een aantoonbaar risico op uitbuiting. Uit deze rapporten blijkt dat een statushouder in het bezit moet zijn van een Griekse bankrekening om een huurovereenkomst te sluiten en dat personen die in Griekenland internationale bescherming genieten een hoog risico lopen om op straat te leven. Hij wijst erop dat hij persoonlijk slachtoffer werd van de moeilijkheden bij het vinden van huisvesting in Griekenland en wijst op zijn verklaringen. Hij stelt dat hij gedurende zijn hele verblijf in nooit in een stabiele of fatsoenlijke woning heeft gewoond en dat waar hij zich ook bevond en welke pogingen hij ook ondernam, hij steeds met dezelfde extreme precariteit werd geconfronteerd. Hij stelt dat zijn situatie niet tijdelijk maar structureel was en uitgesloten van sociale hulp en een veilige leefomgeving wat aantoont dat hij niet zelfredzaam is. De motivering met betrekking tot huisvesting is opvallend summier en hij meent dat zijn individuele situatie niet nader onderzocht werd.

Hij stelt dat hij in een situatie van extreme onzekerheid heeft geleefd, onafhankelijk van zijn persoonlijke wil en keuzes en hij vreest in geval van terugkeer opnieuw dakloos te zijn.

Wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt stelt verzoeker dat zonder toegang tot de formele arbeidsmarkt veel vluchtelingen in de informele economie belanden waar ze vaak worden blootgesteld aan uitbuiting en misbruik en dat toegang tot legaal werk bemoeilijkt wordt door talrijke administratieve en systemische obstakels, waaronder de vereiste van een ADET, AMKA, bankrekening en een fiscaal nummer. Verzoeker wijst erop dat het ontbreken van deze documenten vluchtelingen in een vicieuze cirkel stort en dat bij gebrek aan andere oplossingen veel vluchtelingen worden gedwongen om illegaal te werken waar zij uitgebuit worden. Hij stelt verder dat taalbarrières dit nog verergeren en verwijst naar een studie van het instituut

ELIAMEP. Verzoeker betoogt dat hij persoonlijk het slachtoffer werd van de structurele moeilijkheden bij de toegang tot de arbeidsmarkt en citeert uit zijn verklaringen daarover tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij stelt dat hij nuttige stappen heeft ondernomen om werk te vinden, op verschillende plekken ging zoeken en nam zelfs contact op met twee verenigingen. Terwijl de wederpartij de verzoekers om internationale bescherming die bescherming in Griekenland genieten, systematisch bekritiseert omdat zij geen contact hebben opgenomen met NGO's, heeft de verzoeker dat wel gedaan en bracht hij zelfs documentair bewijs mee. De eisen van de commissaris-generaal zijn volgens verzoeker onoverkomelijk.

Wat de toegang tot gezondheidszorg betreft, stelt verzoeker dat deze ernstig belemmerd wordt door administratieve en institutionele obstakels. Hij citeert uit een gezamenlijke brief van meerdere organisaties en verenigingen in Griekenland en stelt dat in tegenstelling tot Griekse en Europese burgers vluchtelingen zowel een bewijs van woonadres als een bewijs van tewerkstelling moeten voorleggen om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en dat dit verder bemoeilijkt wordt door de vereiste om een actieve AMKA te hebben. Hij stelt dat hij persoonlijk het slachtoffer werd van deze ernstige tekortkomingen en nooit toegang heeft gehad tot medische begeleiding ondanks zijn verzoeken en behoeften daaraan. Verzoeker stelt dat hij aan meerdere chronische en invaliderende gezondheidsproblemen lijdt en psychologisch gezien hij duidelijke tekenen van een ernstige depressie vertoont gecombineerd met een posttraumatische stressstoornis. Deze problemen hebben een diepgaande impact op zijn dagelijks leven betoogt verzoeker en maken het bijna onmogelijk voor hem om stabiliteit op te bouwen of zich duurzaam te integreren. Verzoeker stelt dat het onjuist is dat de begeleiding die hij ontvangt geen complexe behandeling is en dat hij zonder deze hulp ongetwijfeld was ingestort. Hij vindt het treffend dat de ernst van de medische vaststellingen in zijn dossier worden minimaliseerd terwijl het om diagnoses gaat van erkende medische specialisten. Hij stelt dat hij bijzonder kwetsbaar is zowel op medisch als op psychologisch vlak.

Wat de toegang tot financiële hulp betreft wijst verzoeker erop dat volgens het Verslag Feitenonderzoek statushouders Griekenland, bij gebrek aan woon of werk historie in Griekenland vluchtelingen worden uitgesloten van de meeste sociale bijstandsprogramma's en hebben zij slechts recht op minimale hulp. Hij betoogt dat ook hij geen toegang had tot het Geraandeerd Minimum Income of een ander sociaal vangnet, volledig op zichzelf was aangewezen en in extreme armoede leefde. Verzoeker meent dat de conclusie van de commissaris-generaal dat hij zelfredzaam is enkel omdat hij eerste naar Zweden en dan naar België is gereisd een daarbij financiële steun van familieleden heeft kunnen ontvangen onjuist en onhoudbaar is, aangezien hij voortdurend afhankelijk was van derden.

Verzoeker wijst er tenslotte op dat hij UNRWA-vluchteling is en dat de veiligheids-en humanitaire situatie in Gaza geen twijfel laat bestaan over het reële risico waaraan hij zou worden blootgesteld bij terugkeer.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de aanstelling BJB toe aan het verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 6 januari 2026 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) "Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A.'" dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS, (2) "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 (internetlink); (3) "Country Report: Greece. Update 2024", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 (internetlink); (4) "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 (internetlink); (5) "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 (internetlink); (6) "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 (internetlink); (7) "Communication on the status of migration management in mainland Greece" gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 (internetlink), (8) "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink), (9) Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>, (10) Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtshof.kassel.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland>; (11) Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24, beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112> en (12) Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Verzoeker betoogt dat hij elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden blijken en dat hiermee kennelijk geen rekening werd gehouden in strijd met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep”*.

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er echter niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing waarbij het verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. De Raad kan immers wel nagaan of verzoeker rekening houdend met een eventuele bijzondere kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat hij de rechten moet kunnen genieten en moet kunnen voldoen aan de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“U maakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) géén procedurele noden kenbaar (“beoordeling bijzondere procedurele noden” dd.23/07/2024). Evenwel gaf u aan tijdens het persoonlijk onderhoud aan een moeilijke mentale toestand te lijden vanwege de situatie in Gaza en de gebeurtenissen in Griekenland, waarvoor u psychologisch opgevolgd wordt (CGVS p.3-4).*

U werd erop gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig. Er werd tweemaal gepauzeerd, u heeft niet om extra pauzes gevraagd (CGVS p. 10, 20). Uw verklaring bij aanvang van het onderhoud stress te hebben en niet goed geslapen te hebben wijst niet op een bijzondere procedurele nood, er kan immers vanuit gegaan worden dat elk onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming gepaard gaat met enige vorm van stress (CGVS, p. 2). Doorheen het onderhoud bleek u in staat om coherent en uitgebreid op de vragen te antwoorden. Uw advocaat was bijna het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig en maakte geen opmerkingen betreffende het verloop van het onderhoud (CGVS p.21-22). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de beoordeling van verzoekers bijzondere procedurele noden en behoefte aan steunmaatregelen in de bestreden beslissing. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan weliswaar blijken dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij veel stress had voor het interview, dat het niet goed met hem ging en dat hij voortdurend inzat met de situatie van zijn familieleden in Gaza, maar ook dat hij in goede gezondheid was en dat *“maar ik ga ervoor zorgen dat het verloop (sic) goed gaat verlopen”* (NPO, p. 2-3). Verder kan uit de door hem neergelegde documenten weliswaar blijken dat hij psychologisch opgevolgd werd tussen juni 2024 en februari 2025 en dat hij een chirurgische ingreep had ondergaan op 22 augustus 2024, maar uit deze elementen kan niet worden afgeleid dat hij daardoor niet in staat was om het persoonlijk onderhoud bij te wonen en de redenen voor zijn beschermingsverzoek uiteen te zetten, zijn rechten als verzoeker te doen gelden en zijn verplichtingen in het kader van de procedure na te komen. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het

interview een normaal verloop kende en dat noch verzoeker nog zijn advocaat die tijdens het persoonlijk onderhoud aanwezig was op enig moment heeft aangegeven dat verzoeker niet langer in staat was om het interview verder te zetten. Er kan aangenomen worden dat de situatie van zijn familie in Gaza een impact heeft op verzoekers psychologische toestand en dat hij hieronder lijdt, maar dit betekent niet dat hij niet in staat zou geweest zijn om het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bij te wonen of dat hij hierdoor niet in staat was om op de gestelde vragen te antwoorden en alle elementen die hij wilde aanhalen naar voor te brengen. Verzoeker toont niet aan dat steunmaatregelen noodzakelijk waren en geeft in zijn verzoekschrift evenmin aan welke andere concrete steunmaatregelen dan het aanbieden van bijkomende pauzes indien nodig (NPO, p. 3) waarvan verzoeker overigens geen gebruik maakte, hadden moeten worden in acht genomen door de commissaris-generaal bij het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij zet niet uiteen hoe het verlenen van steunmaatregelen de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de beoordeling in de bestreden beslissing hadden kunnen beïnvloeden.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van de procedure internationale bescherming gerespecteerd werden en dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

Met betrekking tot verzoekers betoog inzake een bijzondere kwetsbaarheid waardoor hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen, wordt verwezen naar hetgeen hierover wordt uiteengezet in punt 5.4. (*infra*).

5.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland, dat hij als vluchteling werd erkend op 23 oktober 2023 en dat hem een verblijfsvergunning werd uitgereikt die geldig is tot 22 oktober 2026 (AD, documenten, stuk 5 en landeninformatie, stuk 2).

Verzoeker betwist niet dat hij een verblijfsvergunning en vluchtelingenpaspoort kreeg in Griekenland nadat hij er door de Griekse autoriteiten als vluchteling werd erkend. Er ligt verder geen informatie voor waaruit kan blijken dat de Griekse autoriteiten de vluchtelingenstatus van verzoeker hebben ingetrokken of beëindigd.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd het beschermingsverzoek van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

5.5. Verzoeker verklaart dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren omdat hij vreest er op straat te belanden en geen opvolging te krijgen voor zijn medische en psychologische problemen.

Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing en het administratief dossier, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift verwijst naar objectieve landeninformatie met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland en dat bovendien de commissaris-generaal in haar aanvullende nota recente landenrapporten heeft bijgebracht, zodat geen schending van de samenwerkingsplicht blijkt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend.

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2023”*, AIDA/ECRE, p. 264). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde

voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22).

Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asiendienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17).

Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers.

Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstrekt. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2023”*, AIDA/ECRE, p. 244). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPE) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen

de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23).

Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie *infra*) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot

huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen.

Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten; - integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus “*the European way of life*”, en vorming in sociale vaardigheden;- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (*Kéntro Ensomátosis Metanastón*, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria: (i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asiendienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving; (ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van

registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA); (iii) registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven. Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13). Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. Enkel het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden stelt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover echter geen melding gemaakt. Het verslag *“Feitenonderzoek”* stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (p. 37). Wat er ook van zij, de Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2023”*, AIDA/ECRE, p. 270-271).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale

uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit.

Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de Richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28).

Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd.

Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51).

Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *“Alkyoni II”*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag

nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op de einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een "*certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus*" of een "*certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming*" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven

ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2023”*, AIDA/ECRE, p. 247).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

5.6. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*Ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

5.7. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker een Griekse verblijfsvergunning heeft gekregen die geldig is tot 22 oktober 2026. Verzoeker bevindt zich dus niet in de situatie van statushouders wiens verblijfsvergunning reeds verstreken is. Zijn betoog en verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot de moeilijkheden waarmee statushouders in Griekenland kunnen geconfronteerd worden bij het bekomen of verlengen van hun verblijfsvergunning, is bijgevolg niet dienstig. Bovendien blijkt dat verzoeker op heden nog over zijn Griekse documenten beschikt, aangezien hij een kopie ervan neerlegde bij het CGVS (AD, documenten, stuk 5). Waar verzoeker betoogt dat hij gedurende de periode van verlenging van zijn verblijfsdocument geen toegang zal hebben tot werk of werkloosheidsuitkering, beschikt verzoeker, gelet op de geldigheidsduur van zijn verblijfsdocument tot 22 oktober 2026, over voldoende tijd om tijdig de verlenging van zijn ADET aan te vragen en te vermijden dat hij in een situatie komt waarin zijn ADET niet langer geldig zou zijn. Verzoeker legt de originele documenten niet voor maar nergens kan uit blijken dat hij deze niet langer zou hebben. In geval verzoeker toch niet langer over zijn originele Griekse verblijfsvergunning en reisdocument zou beschikken dient te worden vastgesteld dat verzoeker de mogelijkheid heeft om een duplicaat aan te vragen, volgens de in de bestreden beslissing beschreven procedure. Verzoeker betwist de vaststellingen in de bestreden beslissingen over de door hem voorgelegde kopieën van zijn Griekse documenten niet. Hij betwist evenmin dat, in geval van verlies van deze documenten, de mogelijkheid bestaat om hiervan een duplicaat te bekomen.

Verder verklaarde verzoeker dat hij in Griekenland een aanvraag voor een AMKA heeft gedaan en dit ook heeft bekomen in Athene. Hij lichtte toe dat hij dit absoluut wilde bekomen om legaal werken en dat hij dit niet heeft gebruikt om medische zorgen te verkrijgen omdat hij niet wist dat hij een document had dat hem in principe toegang had moeten geven tot medische zorg in Griekenland (NPO, p. 21). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de AMKA automatisch gedeactiveerd wordt bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de ADET. Ook het niet langer daadwerkelijk verblijven op het Griekse grondgebied kan ertoe leiden dat de AMKA gedeactiveerd wordt. De AMKA wordt opnieuw geactiveerd op voorlegging van een geldige ADET, bewijs van verblijf op het grondgebied en een arbeidscontract of werkbelofte.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker Gaza verliet in september 2023 en een verzoek om internationale bescherming in Griekenland indiende in oktober 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals reeds aangehaald dat verzoekers die na 31 december 2020 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indienden, automatisch een AFM nummer krijgen toegewezen, waarvan de gegevens na de toekenning van internationale bescherming moeten geactualiseerd worden en dat het AFM-nummer pas na het verstrijken van de geldigheidsduur van de ADET gedeactiveerd wordt. Er kan dus worden aangenomen dat verzoeker over een geldige AFM beschikt.

Uit het voorgaande blijkt reeds dat verzoeker actueel beschikt over een ADET die geldig is tot 22 oktober 2026, een AFM die pas na die datum gedeactiveerd kan worden en een AMKA die ook pas op die datum automatisch gedeactiveerd wordt. Verzoeker beschikt dus over de documenten die noodzakelijk zijn om toegang te krijgen tot de reguliere arbeidsmarkt, gezondheidszorg en om een woning of appartement te huren. Verzoekers betoog dat vluchtelingen in een vicieuze cirkel belanden omdat zij zonder de nodige documenten geen AMKA kunnen krijgen en zonder AMKA geen toegang kunnen krijgen tot de formele arbeidsmarkt en gedwongen worden illegaal werk te aanvaarden, waar ze vaak het slachtoffer worden van uitbuiting, is niet dienstig, aangezien verzoeker zelf aangaf dat hij een AMKA heeft gevraagd en bekomen en verder ook in casu geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoekers AMKA actueel gedeactiveerd zou zijn. Zelfs indien dit het geval zou zijn, toont verzoeker verder niet aan dat hij niet in staat kan worden geacht de nodige stappen te ondernemen om zijn AMKA opnieuw te activeren en gelet op hetgeen hierna wordt uiteengezet over zijn zelfredzaamheid en netwerk, de moeilijkheden waarmee hij tijdens de periode in afwachting van de heractivering van zijn AMKA kan worden geconfronteerd, te overbruggen.

Verder stelt de Raad vast dat bij verzoeker niet aannemelijk maakt dat bij hem sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid als gevolg van actuele ernstige medische of psychologische of andere problemen die hem zouden verhinderen zijn rechten als statushouder met een verblijfsvergunning geldig tot 22 oktober 2026 in Griekenland te doen gelden en hem zouden verhinderen de moeilijkheden waarmee hij als terugkerende statushouder mogelijk kan worden geconfronteerd, in afwachting van de heractivering van zijn AMKA, het hoofd te bieden.

Verzoeker haalt tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende medische en psychologische problemen aan. Hij geeft aan in een moeilijke mentale toestand te verkeren vanwege de situatie in Gaza en de gebeurtenissen in Griekenland, waarvoor hij psychologisch opgevolgd wordt (NPO, p. 3-4). Hij legt psychologische rapporten voor van D'Ici et D'Ailleurs van 6 februari 2025 en 31 januari 2025, waarin wordt gesteld dat verzoeker in behandeling is sinds juni 2024. Deze documenten staven dat verzoeker tussen 24 juni en 6 februari 2025 regelmatige opvolging kreeg en dat hij ook een afspraak kreeg voor 27 februari 2025. In het verslag van 6 februari 2025 wordt gesteld dat verzoeker lijdt aan angsten en symptomen heeft van PTSS. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud zelf twee keer per maand afspraken te hebben bij de psycholoog en daar te spreken over de situatie in Gaza alsook zaken die hij meemaakte onderweg en in Griekenland (NPO, p. 14). Hij verklaart met de psycholoog gesproken te hebben over zijn leven in Gaza en depressie die hiermee gepaard ging, over het verlies van familieleden ten gevolge van de oorlog in Gaza alsook het gebrek aan toekomstmogelijkheden (NPO, p. 14). Verzoeker legt geen recentere attesten neer waaruit kan blijken dat hij na februari 2025 nog verdere psychologische begeleiding kreeg. Ook in de loop van de procedure bij de Raad legt verzoeker geen recentere attesten neer met betrekking tot zijn psychologische problemen.

Uit de door verzoeker neergelegde psychologische attesten en zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker heeft gekampt met psychologische problemen. Verder kan worden aangenomen dat wordt dat de huidige situatie in Gaza en de situatie van familieleden daar een constante zorg is voor verzoeker en een impact heeft op zijn mentale toestand. Evenwel slaagt verzoeker er niet in om concreet aannemelijk te maken dat hij actueel zou kampen met dermate ernstige psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren en hem zouden verhinderen zijn rechten als statushouder in Griekenland met een geldige ADET, AFM en een AMKA in geval van terugkeer naar Griekenland te doen gelden. Het psychologisch rapport dat dateert van 6 februari 2025 bevat verder geen specifieke informatie over de aard en frequentie van de psychologische begeleiding die hem werd verleend. Het vermeldt weliswaar dat een specifieke aandacht noodzakelijk is en dat een terugkeer naar Griekenland een risico zou inhouden voor zijn mentale en fysieke gezondheid, maar biedt geen concretisering van die stelling. Ook het attest van huisarts G.M. biedt geen concrete informatie hieromtrent. Hij verklaarde wel slaappillen te nemen, maar brengt hier geen voorschrift van bij (NPO, p. 13). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker in de loop van de beroepsprocedure geen recente attesten voor waaruit kan blijken dat hij actueel nog steeds regelmatige afspraken zou hebben met de psycholoog die het verslag van 6 februari 2025 opstelde of een andere psycholoog en nog steeds de daarin beschreven symptomen en problemen zou hebben. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat de klachten van verzoeker zijn gedocumenteerd in de psychologische attesten in het administratief dossier en dat de uit de bestreden beslissing een minachting zou blijken voor het werk van psychologen en dat hij duidelijke tekenen vertoont van een ernstige depressie gecombineerd met een posttraumatische stressstoornis, doet hieraan geen afbreuk. Ook de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene rapporten met betrekking tot de psychologische toestand van Palestijnen kan niet volstaan om te besluiten dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie. Er kan worden aangenomen dat verzoeker lijdt onder de situatie in Gaza en de situatie van zijn familieleden aldaar, maar met zijn algemeen betoog en verwijzingen naar algemene rapporten over de erbarmelijke omstandigheden in Gaza toont hij niet aan dat hij persoonlijk actueel gebukt gaat onder dermate ernstige psychologische problemen dat hij hierdoor niet langer zijn rechten als statushouder in Griekenland kan doen gelden of dat zijn zelfredzaamheid door de voormelde problematiek dermate ondermijnd is dat hij niet in staat zou zijn de moeilijkheden waarmee hij geconfronteerd kan worden als terugkerende statushouder bij het (eventueel) heractiveren van zijn AMKA, te overwinnen zonder daarbij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

Verzoeker verklaarde ook ernstige keelproblemen en immuniteitsproblemen te hebben en ook dat hij brandwonden heeft op zijn arm als gevolg van een incident waarbij hete olie op zijn arm terecht kwam (NPO, p. 11-13, 19). Met betrekking tot deze problemen en de door verzoeker neergelegde documenten die hierop betrekking hebben, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“2.1 Uw keelproblemen. U zou in Gaza reeds problemen hebben gehad aan uw keel, waarvoor u niet correct behandeld werd. Ook in Griekenland had u last van keelontstekingen welke onbehandeld bleven (CGVS p.11-12). In België werd geconstateerd dat uw amandelen ontstoken waren en werd een operatie ingepland voor u, welke op 22 augustus 2024 plaatsvond getuige uw documenten. U bent postoperatief opgevolgd*

maar hebt momenteel geen last meer van dit probleem en wordt er ook niet langer voor behandeld (CGVS p.12-13). 2.2 Uw immunologisch probleem. U verklaart dat u problemen heeft met uw immuunsysteem. Dit werd reeds in Gaza vastgesteld en zou het resultaat zijn van verkeerde medicatie (CGVS p.12). Het probleem uitte zich in rugklachten, gewrichtspijnen en het feit dat u snel ziek zou worden (CGVS p.12-13). U legt geen bewijs voor van het bestaan van dit probleem, en bent hiervoor niet in behandeling (CGVS p.13). 2.3 Uw gewrichtspijnen. U verklaart te lijden aan gewrichtspijnen die het gevolg zijn van een immunologisch probleem. Hoewel het probleem met uw immuunsysteem niet geattesteerd is, legt u wel medische attesten voor die erop wijzen dat u lijdt aan reumatologische klachten alsook scoliose in uw rug. Zij wijzen er ook op dat er voor u kinesitherapie werd voorgeschreven. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u geen behandeling te krijgen voor deze problematiek en enkel pijnmedicatie te nemen om met de pijn om te gaan (CGVS p.12-13). Er kan aldus niet worden gesteld dat u momenteel voor deze problematiek een complexe en regelmatige opvolging vereist. Ook is het niet aannemelijk dat u de opgelegde behandeling, namelijk kinesitherapie en pijnmedicatie, in Griekenland niet zou kunnen krijgen. 2.5 De brandwonden aan uw arm. U verklaart in Griekenland het slachtoffer te zijn geweest van een gewelddadig incident waarbij hete olie op uw arm terecht kwam (CGVS p.19). U kreeg de zorg niet die u nodig had in de ziekenhuizen die u bezocht, dus nam u contact op met een vriend op Kreta die u in contact bracht met een Palestijnse apotheker (CGVS p.7). Hij liet u weten welke medicatie u moest kopen, wat u vervolgens deed. Momenteel lijdt u geen fysieke klachten meer aan uw arm vanwege deze problematiek” en “De attesten met betrekking tot de chirurgische ingreep die u onderging ten behoeve van uw keel staven uw verklaring deze operatie ondergaan te hebben, wat niet wordt betwist. Echter verklaart u, zoals supra reeds besproken, hiervan geen actuele problemen te ondervinden en wijzen de voorgelegde attesten niet op actuele medische noden” en “De foto’s en video’s met betrekking tot de verwondingen aan uw hand, alsook het attest van het Rode Kruis waarin wordt geattesteerd dat u littekens op uw arm heeft conform uw claim brandwonden te hebben opgelopen, staven uw verklaarde verwondingen aan uw arm.

Echter kan hieruit niets worden afgeleid wat betreft de context waarin u de verwondingen opliep of uw verklaringen dat u hiervoor geen medische zorg kon krijgen” en “De attesten met betrekking tot uw reuma en scoliose staven uw verklaring te lijden aan gewrichtspijnen. Uit de attesten kan echter niet geconcludeerd worden dat hiervoor een complexe en regelmatige behandeling voorzien is. De enige voorgestelde behandeling zijn achttien sessies kinesitherapie. Zelf geeft u aan dat u geen behandeling ontvangt, en pijnmedicatie neemt om ermee te kunnen omgaan. Ondertussen werkt u echter als logistiek medewerker, wat erop wijst dat u ook met minimale behandeling van dit probleem in staat bent te functioneren. Bovendien blijkt uit niets dat de voorgestelde behandelingen, kinesitherapie en pijnmedicatie, in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.” Uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde attesten blijkt dat hij na de operatie van zijn amandelen in België en de post operatieve opvolging geen last meer heeft van zijn keel, dat hij niet in behandeling is voor zijn immunologische problemen, dat hij verklaarde voor zijn reuma van scoliose in zijn rug pijnmedicatie te nemen en dat dit volstaat om met de pijn om te gaan en dat hij geen fysieke klachten heeft van de brandwonde aan zijn arm, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing. Verzoeker weerlegt de aangehaalde motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, niet door louter op algemene wijze te stellen dat de commissaris-generaal de vrijheid neemt om de ernst van de medische vaststellingen in zijn dossier te minimaliseren en erop te wijzen dat deze diagnoses zijn gesteld door erkende medische specialisten. Uit deze documenten en zijn verklaringen blijkt immers dat hij enkel voor zijn reuma en scoliose in de rug pijnmedicatie nam op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud en dat hij voor de overige medische problemen aanvang dat deze tot het verleden behoren en hij geen last heeft van zijn brandwonde. Uit niets blijkt dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. Er kan dus niet blijken dat verzoeker actueel te kampen zou hebben met ernstige medische problemen die zijn vermogen zouden aantasten om zijn rechten als statushouder in Griekenland in geval van terugkeer naar deze lidstaat te doen gelden. Op basis van voorgaande kan niet besloten worden dat verzoeker actueel nood heeft aan behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn.

Verder dient ook te worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij België werkt en dat hij in het verleden reeds verschillende jobs uitgeoefend heeft (NPO, p. 4-5). Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij nog steeds werkt. De door verzoeker aangehaalde psychologische en medische problemen hebben verzoeker bijgevolg nooit verhinderd om te werken.

Er kan niet blijken dat bij verzoeker sprake is van ernstige actuele medische of psychologische problemen die zijn vermogen om zijn rechten als statushouder met een ADET die geldig is tot 22 oktober 2026, een AFM die pas na die datum kan gedeactiveerd worden, en een AMKA in Griekenland te doen gelden, heden dermate verminderen dat moet worden besloten dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest in geval van terugkeer naar dit land.

Waar verzoeker verklaarde dat hij in Griekenland geen toegang kon krijgen tot gezondheidszorg hoewel hij zich meermaals aanbood, dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat verzoeker geen documenten neerlegt waaruit kan blijken dat hij zich bij een ziekenhuis aanbood, dat hij een

video voorlegt waarop te zien is waarop verzoeker van een Grieks gebouw wegloupt en de brandwonden op zijn hand toont en verklaart dat hij eerst niet werd geholpen maar uiteindelijk op een spoedafdeling is terechtgekomen en een afspraak kreeg voor een maand later (NPO, p. 7) en dat hij ook hier geen documenten van voorlegt zodat niet duidelijk is waarom hem hulpverlening werd geweigerd en evenmin dat dit daadwerkelijk het geval zou geweest zijn. Verder wordt ook terecht gewezen op het feit dat verzoeker zich nooit met zijn AMKA tot een ziekenhuis wendde. Zoals reeds aangehaald verklaart verzoeker wel over een AMKA te beschikken. Hij beschikte voor zijn vertrek uit Griekenland bijgevolg wel over de nodige documenten om toegang te verkrijgen tot gezondheidszorg en bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat hij wel degelijk op de spoedafdeling werd verder geholpen. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten als statusouder geen toegang kreeg tot gezondheidszorg in Griekenland de grootste administratieve drempel die haar toegang tot medische hulpverlening zou bemoeilijken reeds overwonnen. Er kan, gelet op de documenten waarover hij beschikt ook redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat hij in Griekenland toegang zou hebben tot medische hulpverlening indien nodig. Volledigheidshalve kan er op gewezen worden dat verzoeker zelfs indien hij niet over een AMKA zou beschikken, wat hier niet het geval is volgens zijn verklaringen, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49, 50-51).

Verzoeker wijst verder nog op de problemen die hij heeft gekend in Griekenland voor zijn vertrek uit dit land om huisvesting en werkgelegenheid te vinden en stelt dat hij persoonlijk het slachtoffer is geworden van de bureaucratische en andere obstakels in Griekenland voor statushouders om legaal te kunnen werken en duurzame huisvesting te vinden.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. In dit verband dient er vooreerst op gewezen te worden dat verzoeker relatief snel nadat hij de vluchtelingenstatus verkreeg in Griekenland deze lidstaat heeft verlaten. Verzoeker werd immers erkend als vluchteling op 23 oktober 2024, verklaarde eind februari 2024 zijn verblijfskaart te hebben gekregen (NPO, p. 20) en vertrok in maart 2024 naar zijn zus in Zweden, waar hij eind april weer vertrok om naar België te komen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hieruit blijkt dat hij minder dan vijf maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland doorgebracht heeft alvorens hij naar Zweden vertrok.

Het is voor verzoeker op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van zijn beschermingsstatus, niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Verzoeker zou in Griekenland enkel in het zwart gewerkt hebben, onder andere in de olijvenpluk, maar zou geen of slechts zeer weinig betaling ontvangen hebben (NPO, p. 21). Hij zou geprobeerd hebben om via HELIOS en UNDB legaal werk te vinden. Zijn neergelegde documenten bevatten Whatsapp conversaties, waarin hij om werk vraagt maar geen antwoord krijgt. In dit verband moet opgemerkt worden dat hoewel HELIOS een organisatie is die, tot december 2024, migranten in Griekenland ondersteunde via diverse initiatieven om integratie te bevorderen waaronder ondersteuning om drempels tot de arbeidsmarkt te verlagen, het geenszins een arbeidskantoor was, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing. Werk vinden voor vluchtelingen behoorde dus niet tot de activiteiten van Helios (administratief dossier, map 6, landeninformatie, stuk 4). Verzoeker legt ook screenshots neer van gesprekken met *"Program ReA"*, *"werk"* en *"werkkantoor"* maar uit deze screenshots kan niet worden afgeleid dat deze interacties betreffen met potentiële werkgevers of andere diensten die verzoeker hadden kunnen ondersteunen in zijn zoektocht naar legaal werk voor zijn vertrek uit Griekenland. Ten eerste kunnen deze stukken niet gelden als objectieve bewijzen van zijn pogingen om werk te vinden, aangezien daaruit niet kan worden afgeleid aan wie hij deze berichten stuurde, wat de context van de berichten is en de beelden zelf bewerkt kunnen zijn. Verder is de datum van de laatste berichten in alle gesprekken 19 april 2024, wanneer hij zich al in Zweden bevond. Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat het gaat om waarachtige pogingen om werk te zoeken in Griekenland. Hij toont verder ook niet concreet aan dat hij naar een interimkantoor gegaan zou zijn om in Griekenland effectief een job te zoeken. Door louter zijn verklaringen over zijn zoektocht naar werk te herhalen in het verzoekschrift en te stellen dat hij zelfs documentair bewijs meebracht en dat de commissaris-generaal tracht de complexiteit van de situatie te minimaliseren, weerlegt verzoeker de objectieve vaststellingen met betrekking tot de inhoud en datum van de neergelegde screenshots en het feit dat hij zich niet wendde tot interimkantoren niet. Bovendien werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker voor zijn vertrek uit Griekenland wel degelijk over alle documenten beschikte die nodig waren om als statushouder in Griekenland legaal te kunnen werken. Dat hij door structurele en administratieve belemmeringen volledig

werd uitgesloten van de arbeidsmarkt en geen enkele mogelijkheid zou gehad hebben om een stabiel inkomen te verwerven, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Verzoeker verklaarde ook moeilijkheden te hebben gekend om huisvesting te vinden. Hij slaagde erin om voor enkele nachten in een gedeeld huurhuis te verblijven, maar diende dit te verlaten toen de politie hem en de andere huurders hardhandig uit het huurhuis kwam verjagen (NPO, p. 16). De eigenaar zou hen er onterecht van beticht hebben zijn huis ingenomen te hebben zonder zijn toestemming. Vanaf dat moment sliep verzoeker op straat, op het strand of in verlaten huizen en kraakpanden (NPO, p. 18). Zo hieruit blijkt dat verzoeker geen stabiele huisvesting zou gevonden hebben, blijkt wel dat hij gedurende periodes een dak boven het hoofd had, zij het in slechte omstandigheden. Verder blijkt dat verzoeker ook een attest van dakloosheid heeft bekomen dat hij had aangevraagd omdat hij het nodig had om zijn ADET te bekomen (NPO, p. 19-20, AD, documenten, attest dakloosheid gemeente Heraklion). Het document dateert van november 2023, dus zeer kort nadat aan verzoeker de internationale bescherming werd toegekend. Zo hieruit kan worden opgemaakt dat hij op het moment van aanvraag dakloos was of slechts over een ongeschikte verblijfplaats beschikte, maar er kan niets geconcludeerd worden over haar verdere verblijfsmodaliteiten in Griekenland. Bovendien verklaart verzoekende partij dat dit document louter was om zijn ADET te bekomen en dat er een ander type dakloosheidsattest was waarmee hij in aanmerking zou komen voor (financiële) hulpverlening (NPO, p. 20). Volgens objectieve landeninformatie hebben dakloze personen, wier dakloosheid of verblijf in ongeschikte accommodatie is geregistreerd bij de sociale dienst van de gemeente, recht op een gegarandeerd minimum inkomen van 200 euro per maand (administratief dossier, map 6, landeninformatie, stuk 1). Gezien zijn profiel als universitair geschoolde in de rechten, het feit dat hij in staat was al zijn Griekse documenten te bekomen en daarvoor de hulp van een advocaat had ingeschakeld (NPO, p. 20) en het feit dat hij minder dan een maand na toekenning van de vluchtelingenstatus reeds in staat was dit attest te bekomen, is het niet geloofwaardig dat hij met dit document niet probeerde aanspraak te maken op de hulp waarop zij recht had. Uit niets blijkt dat hiervoor een ander document nodig was dan hetgeen hij voorlegt, gezien er op de website van de Griekse overheid louter gesproken wordt van een registratieplicht bij de gemeente of een verblijf in een opvangfaciliteit van de overheid. Hoewel uit voorgaande blijkt dat verzoeker in precare omstandigheden verbleven heeft in Griekenland, kan hieruit niet afgeleid worden dat dit te wijten was aan de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en evenmin dat hij alle mogelijkheden heeft uitgeput om aan stabiele huisvesting te geraken en zo zijn leefomstandigheden als statushouder te verbeteren.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker voldoende zelfredzaam moet worden geacht om de moeilijkheden waarmee hij als terugkerende statushouder wiens ADET en AFM nog geldig zijn tot 22 oktober 2026 en die reeds over een AMKA beschikt, in Griekenland zou kunnen geconfronteerd worden het hoofd te bieden. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten dat hij universitaire studies heeft gedaan, dat hij een cursus Engels aan de universiteit volgt en sinds zijn kindertijd Engels leuk vond (NPO, p. 6, 10-11), wat een troef kan zijn bij het vinden van werk in Griekenland. Voorts is verzoeker actief op sociale media en slaagde hij erin zijn Griekse documenten te bekomen. Er kan dus worden aangenomen dat verzoeker in staat is om administratieve procedures in Griekenland op te volgen en in de toekomst de nodige stappen te zetten om zijn verblijfsvergunning te laten verlengen, zijn AFM te actualiseren of zijn AMKA te heractiveren. Tenslotte blijkt ook uit zijn werkzaamheden in België dat hij in staat is te werken en werd hierboven reeds aangehaald dat de door hem aangehaalde medische en psychologische problemen, waarvan geen actuele attesten voorliggen, hem tot op heden niet verhinderd hebben om te werken.

Verzoeker weerlegt niet dat hij blijf geeft van zelfredzaamheid zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing en er kan gelet op zijn individuele omstandigheden redelijkerwijze aangenomen worden dat hij in staat is om zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden en de periode die mogelijk nodig is om zijn AMKA eventueel te heractiveren, te overbruggen zonder dat hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals gedefinieerd in de rechtspraak van het Hof van Justitie terecht komt. Bijkomend blijkt uit zijn verklaringen, zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing, dat hij in Griekenland financieel werd ondersteund door zijn zus die in Zweden woont, door verdere familieleden en door vrienden in Griekenland (NPO, p. 22), zodat hij ook over een netwerk beschikt waarop hij, indien nodig, tijdelijk zou kunnen terugvallen om in zijn basisbehoeften te voldoen. Waar verzoeker aanvoert dat dit aantoonde dat hij zich voortdurend in een situatie van afhankelijkheid van derden bevond, weerlegt hij hiermee evenwel niet dat verzoeker over een netwerk beschikt en dat hij hierop een beroep zou kunnen doen indien nodig. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat verzoeker gedurende een relatief korte tijd als statushouder in Griekenland verbleef en beperkte stappen ondernam om zijn rechten te doen gelden en geeft verzoeker blijf van zelfredzaamheid zodat het gegeven dat hij voor zijn vertrek uit Griekenland beroep deed op financiële steun van derden, niet impliceert dat hij zonder deze steun in geval van terugkeer in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal belanden.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is

terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen had voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling bracht die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties, gelet op het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid en de vaststellingen inzake verzoekers zelfredzaamheid en netwerk, dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoeker nog aanvoert dat vluchtelingen ook te maken met racisme en discriminatie en verwijst naar berichtgeving op de website van Global Roots en het Verslag Feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, dient te worden vastgesteld dat hij daarmee niet aantoonde dat zijn verzoek om internationale bescherming ten onrechte niet-ontvankelijk zou zijn verklaard omdat hij reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland geniet. Uit deze informatie blijkt dat vluchtelingen in Griekenland te maken kunnen krijgen met racisme, discriminatie en haatspraak en dat ook politieagenten zich hieraan schuldig kunnen maken. Hoe betreurenswaardig ook blijkt hieruit evenwel niet dat hij omwille van dergelijke handelingen en mogelijk racistische bejegening in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie riskeert terecht te komen. Griekenland is overigens helaas niet de enige EU lidstaat waar vluchtelingen racistisch of discriminatoir kunnen worden bejegend. De vaststelling dat racisme in Griekenland voorkomt leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Zonder de ernst van racistische incidenten op enige wijze te willen minimaliseren dient te worden vastgesteld dat verzoeker met zijn betoog niet aantoonde dat zijn voorzienbare levensomstandigheden als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en over een geldige ADET beschikt hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Waar verzoeker stelt dat hij als begunstigde van internationale bescherming Griekenland het slachtoffer is geworden van incidenten met derden, namelijk een aanval van een aantal Albanezen op het kraakpand waar hij verbleef waarbij hij verwond raakte aan zijn hand, en een aanvaring met de daar aanwezige autoriteiten, namelijk een arrestatie waarbij hij mishandeld en onheus behandeld werd, moet vooreerst worden opgemerkt dat hij niet op overtuigende wijze aantoonde dat hij, rekening houdend met zijn individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om er zijn rechten te doen gelden. Hij zou aangifte hebben proberen doen van het voorval, maar werd volgens zijn verklaringen door de politie afgewimpeld (NPO, p. 18). Hij ging niet naar een ander politiekantoor of naar een hogere instantie om dit aan te klagen. In verzoeker inderdaad door initieel door de politie zou zijn afgewimpeld om aangifte te doen, toont verzoeker niet aan dat hij als statushouder niet de mogelijkheid zou hebben om zich tot hogere instanties te wenden dan wel zich te wenden tot NGO's in Griekenland die hem zouden kunnen ondersteunen bij het aanklagen van dergelijke behandeling door de politie. Bovendien toont verzoeker ook niet aan hoe hij hierdoor in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou zijn beland of dreigt te belanden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Verder dient er opgemerkt te worden dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtsorde geen precedentswaarde hebben waardoor ze in het verzoekschrift niet dienstig kan verwijzen naar voorgaande arresten van de Raad en internationale rechtspraak.

Ten slotte stelt de Raad vast dat de overige door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht werpen op bovenstaande analyse. Hierover wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Uw Palestijnse paspoort, rijbewijs, geboorteakte en ID staven louter uw verklaarde nationaliteit en afkomst, welke in deze beslissing niet worden betwist. Uw UNRWA family registration card en schoolrapport staven louter uw verklaarde registratie en steun door UNRWA, welke in deze beslissing niet worden betwist. De kopieën van uw Griekse reisdocument en verblijfsvergunning staven het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. Uw Bachelordiploma staft uw verklaarde scholing in Gaza,*

wat in deze beslissing niet wordt betwist. (...) De foto's en video's met betrekking tot de verwondingen aan uw hand, alsook het attest van het Rode Kruis waarin wordt geattesteerd dat u luttelens op uw arm heeft conform uw claim brandwonden te hebben opgelopen, staven uw verklaarde verwondingen aan uw arm. Echter kan hieruit niets worden afgeleid wat betreft de context waarin u de verwondingen opliep of uw verklaringen dat u hiervoor geen medische zorg kon krijgen. De foto's van medicatie die u aangeraden werd in Griekenland betreffen foto's van verpakkingen van medicijnen, zonder enige context. Zij kunnen geenszins beschouwd worden als bewijs dat u in Griekenland niet de nodige medische zorg kon ontvangen. Uit uw verklaringen blijkt echter ook dat dit medicijnen waren die u in Griekenland bij een apotheek kon kopen. Wat betreft de foto's en video's die u voorlegt van uzelf in Griekenland moet vooreerst worden opgemerkt dat aan privé beeldmateriaal slechts beperkte bewijswaarde kan worden toegekend gezien het mogelijk is deze te bewerken of insceneren. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat u langdurig in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie hebt geleefd door nalatigheid van de Griekse overheid. De foto's van de situatie in het Griekse kamp hebben slechts betrekking tot de situatie voorafgaand aan de toekenning van internationale bescherming. De foto's van de situatie in Gaza hebben betrekking tot de algemene situatie in Gaza, welke niet wordt betwist. De Tansiq (registratie van doorgang via Rafah) staft uw verklaarde vertrek uit Gaza, welke niet wordt betwist. De bonnetjes van overschrijvingen die u ontving tijdens uw verblijf in Griekenland staven uw verklaring dat u financiële steun ontving uit het buitenland. Dit wordt niet betwist. (...) Uw mail om zich te registreren voor een integratiecursus, uw contact met een Belgische vriendin, uw werkcontract bij B. in Gent en uw arbeidsovereenkomst van AGO staven uw verklaringen dat u in België tracht te integreren, een netwerk uitbouwt en werkt. Dit wordt niet betwist, maar kan niet gelden als grond voor het toekennen van internationale bescherming." Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en om die reden door de Raad worden overgenomen.

De verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er voor hem sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Hij maakt niet concreet aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen. Verzoeker toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat de grondrechten van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt aldus niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van die rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Nu het voorliggende beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat verzoeker zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland, moet bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn relaas uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Hij werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op de vaststelling dat hem reeds internationale bescherming in Griekenland werd toegekend en kreeg de kans om redenen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming op een individuele wijze beoordeeld. Er kan dan ook niet worden gesteld dat de commissaris-generaal op dit vlak onzorgvuldig is te werk gegaan.

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET